

ת"פ 55800/04/19 - מדינת ישראל נגד רן נריה שלף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 55800-04-19 מדינת ישראל נ' שלף

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד אילנה קיפניס פרדמן

נגד

רן נריה שלף

הנאשם

ע"י עו"ד אדוה ויצמן

גזר דין

1. בסיום שמיעת הראיות בתיק זה הרשעתי את הנאשם בביצוע עבירות של איומים ותקיפה. על פי מה שקבעתי בהכרעת הדין, הנאשם, המסוכסך עם זוג צעיר המתגורר בשכנות אליו באותו בניין משותף, פגש אותם ביום 12.10.2018 בעת שחזרו עם תינוקם מבית קפה. ככל הנראה בשל העובדה שדלת חדר המדרגות נטרקה אחריהם כשנכנסו לבניין, איים הנאשם על השכן במילים: "מי אתה חושב שאתה שתטרוק פה דלתות בחדר המדרגות? אני אטפל בך. אתה תראה מה זה", והוסיף לאחר מכן איומים שונים ובהם "אני אטפל בך, אני אגמור אותך, אני ארצח אותך" ו"יש לך מזל שאשתך והילד שלך איתך", ו"חכה, אני אזיין אותך, אני אזיין את אשתך". הנאשם גם ירק על בנם התינוק של השכנים. אציין כי במהלך התקרית, שהנאשם הוא שאחראי להתרחשויות, הטיחה בו השכנה עלבונות קשים וצילמה אותו במצלמת הטלפון שלה באופן שנתפס על ידו כתוקפני, ולכן הפיל במכה את הטלפון מידה.

2. מעשיו של הנאשם פגעו באופן ממשי בזכותם של המתלוננים לשלוות נפש ולכבוד, ועל כך תעיד גם התנהגותה הנסערת של המתלוננת.

3. הצדדים התקשו להצביע על פסיקה רלוונטית, שכן קשה למצוא בפסיקה מקרה של יריקה של אדם מבוגר על תינוק כדי לפגוע בהוריו. אין מחלוקת כי מתחם העונש ההולם לעבירה של איומים מן הסוג שהשמיע הנאשם מתחיל ממאסר על תנאי וכך גם אם הייתה נוספת עליה יריקה על אדם מבוגר במהלך ויכוח. עם זאת, התובעת סבורה שההשפלה שביריקה על התינוק מחייבת קביעת מתחם עונש הולם המתחיל מעונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הסניגורית סבורה לעומת זאת כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי בלבד. זאת, בין היתר בהתחשב בעלבונות הקשים שהטיחה המתלוננת כלפי הנאשם שנגעו ליחסו לאמו שנפטרה מספר חודשים קודם לכן.

4. אף אני לא מצאתי מקרה דומה שבו לדברי איום על אדם נוספה יריקה על ילדו של אותו אדם. לפיכך, אין לי אלא להתבסס על רמת הענישה הנוהגת בעבירות של איומים שמתחלה מעונש מאסר על תנאי בלבד, ולבחון אם בשל היריקה על בנם התינוק של המתלוננים יש מקום לשנות את המתחם ובאיזה אופן. בהקשר זה אני סבור כי יש

צדק מסוים בטיעוני שני הצדדים. הצדק עם התובעת שהיריקה על בנם התינוק של השכנים היא התנהגות פוגענית, משפילה ודוחה עד מאד. עם זאת, צודקת הסניגורית בכך שבצד העובדה שהנאשם פגע בתינוקם של המתלוננים, המתלוננת פגעה בנאשם בהשמעת טענות קשות על יחסו של הנאשם לאמו המנוחה, כך שהקשר הרגשי העמוק בין הורים לילדים בא לביטויים שונים במהלך התקרית. יש לציין עוד שאמנם הפגיעה הפיזית בתינוק במקרה הזה הייתה זניחה, אך עדיין בקביעת מתחם העונש ההולם יש לזכור שהמשפט מעניק הגנה מיוחדת לילדים ולחסרי ישע. יתר על כן, עיקר הפגיעה הוא בהשפלה ובפגיעה הרגשית החמורה שבוודאי חוו המתלוננים כהורים כשהרגישו שלא הצליחו להגן על ילדם. הן התינוק, שהוא נעדר כל אשם וחסר ישע, והן הוריו, זכאים לכך שהתינוק יהיה מוגן מפני פגיעה. מכל אלה עולה כי גם בתחתית המתחם יש לצרף למאסר המותנה עונש ממשי כלשהו, אך לא עונש מאסר בפועל, אלא שירות לתועלת הציבור, קנס או שניהם. בקצה העליון של המתחם תקופת מאסר בפועל של 9 חודשים.

5. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות ישנות ובלתי רלוונטיות. בדברו האחרון אמר הנאשם שהוא מכבד את הכרעת הדין. בצד זאת הדגיש את יחסיו הלא תקינים עם השכנים שלתפיסתו ממררים את חייו.

6. התובעת הדגישה את אי נטילת האחריות על ידי הנאשם, וביקשה שיוטל עליו עונש שבמרכז מתחם העונש ההולם לדעתה - מאסר שירוצה בעבודות שירות. הסניגורית ציינה כי תיק כמו תיק זה היה יכול להיסגר בהסדר מותנה (אילו הודה הנאשם בעבירות שבהן הורשע). עוד הזכירה כי עברו הפלילי של הנאשם רחוק ובלתי רלוונטי. לבסוף טענה שניהול ההוכחות היה מוצדק בנסיבות העניין.

7. לנוכח העובדה שעברו הפלילי של הנאשם רחוק בזמן והרשעותיו בעבירות בלתי רלוונטיות מוצדק להטיל עליו עונש שבחלק התחתון של מתחם העונש ההולם. עם זאת, היעדר מוחלט של נטילת אחריות מחייב הטלת עונש שאינו בקצה התחתון ממש של מתחם העונש ההולם. המרחק מהקצה התחתון של מתחם העונש ההולם מחייב הטלת עונשים של שירות לתועלת הציבור וקנס זה בצד זה.

8. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה שיש בה אלימות או אימים.

ב. 80 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.2022.

9. לנוכח הפגיעה הרגשית שבוודאי חוו המתלוננים, עדי תביעה 1 ו-3 ברשימת עדי התביעה, כתוצאה מהתנהגות הנאשם, ובהתחשב בכלל הנסיבות המפורטות בהכרעת הדין, אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד מהם. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.12.2021. התביעה תעדכן את המתלוננים על כך

שנפסק פיצוי לטובתם.

10. מובהר לנאשם כי אם לא ימלא את צו השירות לתועלת הציבור כדין, עלול להיות מוטל עליו עונש אחר תחתיו.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 14 בספטמבר 2021, בנוכחות הצדדים.